

РЭПАРЦЁР АТРЫМАЎ ЗАДАННЕ...

Памяняць «зайцоў» на доллары

Апошнім часам хадаці чуткі пра грашовую рэформу, і адначасова са з'яўленнем тых чутак даволі хваля «схвону» ўверх долар. Людзі занепакоены і забягалі са сваімі «кроўнікамі», заіраваўшы калі «абменнікі», ну-ну, падумалі мы, цікава, кэго там на што мяняюць, калі ў дзяржавы з «зямлянымі» яўна туга? На памяці былі зусім нядаўнія калізіі, калі таксама рэзка ўзрос курс, і народ «ламануўся» ў банкі. Колькі тады ўсяго было... Адным словам, захацелася паглядзець, што робіцца зараз. І добрым людзям расказаць.

ЯК ГЭТА РОБІЦА

Усё аказалася проста. Калі ў дзяржавы долараў няма, то яна іх не раскодала. Не прадавалі і банкі з уласнага запаса. Абменныя пункты гандлявалі трылкі тым, што купілі ў населенніцтва. Калі купілі.

Гэта значыць, трэба станаўдзіць побач з акенцамі і цярпліва перамяніць за нагі на нагу, пакуль не пашыцца. Адыходзіць нельга ні на крок, інакш знойдзешся нехта, што скажа, што ты тут не стаўш. Калі ж «постыжаны» ці побач круціцца «валютныя хлопчыкі», чакаць не мае сэнсу: той, хто стаіць першы, будзе браць даўга. Бо яносуць рэдка і мала — праз гадзіну, а то і дзве па адным, па пяць, дзесяць, радзей — дзяццільныя долараў. Дзяцціль і па сутні, бывае. Механізм такі: «паперку» толькі дасталі з кашалька, а ты ўжо відаць яе вартасць і пачынаеш адлічваць эквівалент на курсу. Чалавек здаў, атрымаў свае грошы, а ты адразу падарэш ксёру свае — купляеш. Адным словам, канвеер.

Звычайна ўсе стаўдзіць за разуменнем, да такога парадку. «Абменнікі» па горадзе хапаюць і тым, і таму, каб трапіць пастыць, каб нарэшце пайшоў суму, зямлінае не будучы. Бываюць выключэнні. Прыймае адзін нявольнік, але прычыны таварыш пачаў паграбаваць кнігу скаргаў толькі таму, што трэба было абысць сядзець у чарзе, альбо прыскіп прац калі часу, бо перад ім паспеў заныць чаргу малады хлопца.

Ксёра даволі лягчодна патукавала, што лгаты, на якія спасылаўся той чалавек, на абмен валюты не распаўсюджваюцца, гэта не чарга за хлебам, боць нават спецыяльнае пісьмо.

Крыў паганамішны, чалавек сеў эбоку і праз нейкі час купіў-такі свае пшчэдадэсат «баксаў», якіх яму так не хапала.

КАСІРЫ

Зныяны яны, гэтыя дзяўчаты, жанчыны, радзей — хлопцы на другі бок акенца. Тыя, што сядзяць у «абменніках» прама ў банках, цану сабе ведаюць. Даўга з табой не размаўляюць. Няма, ўсё. Ад іх стрыманасці павявае добра адчувальны халадок. На некаторых з іх людзі скардзяцца, што валюты ёсць, а не прадаюць. Лагднейшыя за іных дзяўчаты з пошты або з кабін, што ў буйных магазінах. Здаецца, яны спагадваюць сваім кліентам, не лгавы іх ні валютчыкамі, ні хабракамі. Яны бліжэй да народа, а таму прасцейшыя і дэбрышныя, ці што? І парадку ў такіх «абменніках» больш. Бо ўсё робіцца добразначна.

ЧАРГА

Калі зняць з рахунку «валютных хлопцаў», то ў астатнім усё проста. Мора не мучыцца, спрабуючы вылучыць сродок наведальніцкай пазнакы сацыяльнай групы. Яны тут прадставлены ўсе, колькі іх ні ёсць у грамадстве. Калі ўсё ж шукаць нейкай заканамернасці, то яны ляжаць у ішай плоскасці.

Шмат жанчын, асабліва перад абедам ці пасля работы. Нашы жанчыны нават у абед кожны дзень робяць марш-кіда на магазінах. Да авансу ці зарплаты далёка, воль і дастаюць прыхаваныя на ўсюк выпадак замержаных пшчэдадэсаткі ці дзясяткі.

Сярод мужчын сустракаюцца «дзельцы». Такія — хадзячыя гасці для «абменніцкай» бо прыносяць стодоларавыя купюры. Казалі, што могуць і тысячу адразу «схінуць». Не ведаю, не бачыў.

Але не яны пераважаюць. Пераважаюць затупяныя жыццём звычайныя мужыкі — і інтэлігентныя на выгляд, і апраўтаны больш сціпла. У галаве ў іх адно — як сям'ю пракарміць. Воль і хадзіць са сваімі «зайцамі» ад акенца да акенца, баючыся, каб не з'еў іх інфляцыя ці яшчэ якія трасца.

Прыходзіць моладзь. Нават дзяўчаты. Нават школьнікі. Прыймае, сям'яніска іх даў дзясяткі і пшчэдадэсаткі.

Так што публіка розная. За адно магу папярэдзіць: сярод кліентаў абменных пунктаў амаль няма пенсіянераў. Не даюць, не купляюць. Здаецца няма чаго, купляць няма за што. Той дзед, што патрабаваў кнігу скаргаў, — аднавіць, відаць, выключэнне. Пенсіянеры паглядаюць з суседняй чаргі, у якой плацяць за камунальныя паслугі ці перафармляюць свае сціплыя «кніжкі».

сумнымі вачыма, і я ніколі, ні разу не змог вытрымаць такі позірк. Хоць не краў і не рабіў нічога дрэннага.

АХОВА

Думаю, што «абменнікі» няблага ахоўваюцца. Бо на маіх вачах да аднаго з іх, у вялікім гаспадарстве на праспекце Скарыны, аператыўна падбеглі хлопцы ў форме з аўтаматамі, двое сталі пааблапал дзяўрай, а яшчэ двое зайшлі ўнутр. Калі я падняўся па прыступках следам, яны ўжо адвядлі ў бок ад «абменніцкай» нейкага таўсаматага хлопца, апраўтанага з прэтэнзіяй, і пачалі абшукваць.

Калі некаторых банкаў «абменнікі» размясціліся прама на вуліцы. Не паспеў я калі аднаго з іх стаць на «пост», як з банка выйшаў міліцэйскі сержант і параві не затрымаваў. Маўляў, даведзены, што нічога няма, і ідзі сабе далей. Ма маі пытанне, чаму ж нельга пачакаць прама тут, тым больш, што наогул нічога няма, ён рэзка адказаў, што тут не зала чакання. Далей дыялог развіваўся прыкладна так:

— Скажыце, а дзе напісана, што нельга пачакаць калі абменнік?

— А дзе напісана, што можна?

— Але ж калі не забаронена, то — дазволена.

— Гэта вам недабкі з Народнага фронту казалі. А я вам кажу, што калі не напісана, што можна, значыць — нельга.

Нягледзячы на відавочную абсурднасць сітуацыі, падумалася пра іншае. Сержант падштурхнуў думку воль яким напрамком: сапраўды, прававае прастора тут хоць і вызначана, але пакуль што не асвоена. Занадта шмат самадзейнасці.

Сваё тлумачэнне паводзінаў ахоўніка даў менавіта, якога той шугнуў услед за мною.

— Згаварыліся, — махнуў ён рукой. — Бо так ніхто не бачыў, здавалі валюту ці не. І яны яе ні за што не прададуць нам з вамі, халав знаёмых. А мо і сабе забяруць...

КІДАЛЫ

Не скажу, многія іх іх мала, але яны ёсць.

За тры некалькі дзён, калі я адрываў па дзве ці тры гадзіны для паходаў па абменніках, я сустраў усю аднаго падманутага. Воль расказаў гэтага чалавека сярэдняга веку з тварам тыповага беларуса.

Ву, спатрэбілася набыць нам тысячу долараў. Нідзе нічога не даюць. Калі аднаго «абменнікі», на Даўгабродскай, пады-

шоў да акенца, калі якая я стаўш, хлапец, паглядзеў на тавры і пашкадаваў, што слабаваць курс прымыкі, а ён хадзеў адвядлі суму. Я і «клонуў». Давай, кажу, я табе дам больш, чым у «абменніку». Колькі прадаць? Ён кажа: пшчэдадэсат. Папрасілі ксёру, яна правярыла, ці не фальшыма, ён зашчыў тавры зеляніны ў кулак і мя адвядлі да стала ў зале. Усёго два крокі. Я мя адлічыў беларускія па нармальным курсу, ён яшчэ папрасіў у мяне калькулятарны, пералічыў усё, нешта пералічыў. Потым сказаў, што я мяу прадаў па добраму курсу і ён можа яшчэ прывезці. Спытаў, дзе я буду чакаць. Я адказаў, што тут. Якраз калі мя гаварылі пра тое, што ён яшчэ зможа прывезці, я забраў у яго са сцінутага кулака тавры самыя доллары, што правяраў ксёра. Каб паспеець прывезці да абеду нуся суму (бо трэба ж было правярыць), ён пайшоў, а я чамусьці толькі тады пералічыў доллары. У мяне у руках было не пшчэдадэсат, а ўсёго тры. Я тут жа высікаў услед, але таго і след прастану.

Я кажу ў паўгададзіны, як дамовіліся, потым ідуць гадзіну... Што ж, сам вінаваты. Загаварыў ён мяне, адвядліў у вагу.

ВЫСНОВЫ

1. Доллары шукаюць і хадзілі б купіць у гэты дні велікі многія. Бо бяжыць і рэформа, і далейшага росту курса.

2. Купіць цэжка, але можна. Пастаяўшы дзень на «кронцы», можна «зняць» ад 150 да 500 — як пашанца.

3. Па-ранейшаму мя з вамі безбаронны. Перад дзяўрай, якая ў вольны момант можа адлучыць доллар у «сабоднае плаванне», не пакіпаваўшы пра сацыяльную абароненасць сваіх грамадзян (дзі ўжо адлучыць). Перад свабоднага абшуквага персаналу. Перад кримінальным светам.

А «наверсе», здаецца, не да эканоміі. У іх там ідуць разбёркі паміж сабой. Ніякога, што людзі не працуюць, а бегавы адзін за адным па «абменніках». Ніякога, што вызначаны Прэзідэнтам «валютны калідор» парушаны.

У канцы мінулага тыдня некаторыя банкі пачалі выстаўляць абменны курс 19900 за адзін «зямляны». Ніякога, што нацыянальная грашовая адміністрацыя становіцца легчайшай. Значыць, жыццё наша даражэе на вачах, а сціплыя ашуджаныя сродкі гэтаж жа на вачах «таюць».

Ніякога?

Уладзімір БЯРЭЗІН.

«ГАРАЧЫЯ» ТЭЛЕФОНЫ «ЗВЯЗДЫ»

268-28-72, 268-27-51

Ля разбітага серванта

Па «гарачых» тэлефонах з намі звязалася сям'я Чуканавых з горада Оршы. Яны расказалі пра тую даволі складаную сітуацыю, у якую трапіў іх... сервант. Уся справа ў тым, што набылі людзі сабе такую неабходную рэч якраз на другі дзень пасля рэгістрацыі шлюб — 21 верасня 1994 года.

У можавай краме па вуліцы Дамініканскай нагледзеў прастойную пакупку і потым паехаў на склад забіраць (таму што на вітрыне былі прадставлены толькі ўзоры прадукцыі). Там іх вельмі сустрэлі ў адпаведнасці з выбітым чэкам выносіў плакатую рэч. Маладыя з радасцю прывялі набытае дадому, хутка пачалі разбіраць. І выявілі брэк: адна палка шыбы была зламана. Першая пакупка «аказалася няжаснай».

Прышлося везці зламаны сервант эню ж на склад. Там была саставлена адпаведная выдрук дакументацыі і Чуканавы вымушаны былі чакаць, калі ўсё ж адрэмантуюць іх рэч. Так і чакаюць дзёсюль. Нягледзячы на тое, што, здавалася б, тую планку за некалькі хвілін можна змяніць. І куды толькі яны ні звароталіся, нават на прадпрыемства, дзе сервант зрабілі — у населены пункт Сінюку Кляскага раёна, што на Мінішчыне. Адтуль пакуль не паступіла наогул ніякага адказу. На аршанскім можавай складе двухгадовае застрымку з рэмантам тлумачыць адсутнасцю неабходнага матэрыялу.

Круг, як бачым, замыкаецца, і застаюцца ля разбітага серванта пакупнікі, якія не ведаюць ужо, да каго ім звяртацца: і вытворца, і крама застаюцца глухімі да скаргаў. Можа, чакаюць таго часу, пакуль небытае Чуканавым рэч згніе? Тады, як гаворыцца, і канцы ў ваду...

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

Дарога да Турава.

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА.

ПАНОПТЫКУМ

НЕШТА І ПОГЛЯД

Паноптыкум — гэта збор розных цікавых, незвычайных, смежных рэч. Яны расказалі пра тую даволі складаную сітуацыю, у якую трапіў іх... сервант. Уся справа ў тым, што набылі людзі сабе такую неабходную рэч якраз на другі дзень пасля рэгістрацыі шлюб — 21 верасня 1994 года.

У можавай краме па вуліцы Дамініканскай нагледзеў прастойную пакупку і потым паехаў на склад забіраць (таму што на вітрыне былі прадставлены толькі ўзоры прадукцыі). Там іх вельмі сустрэлі ў адпаведнасці з выбітым чэкам выносіў плакатую рэч. Маладыя з радасцю прывялі набытае дадому, хутка пачалі разбіраць. І выявілі брэк: адна палка шыбы была зламана. Першая пакупка «аказалася няжаснай».

Прышлося везці зламаны сервант эню ж на склад. Там была саставлена адпаведная выдрук дакументацыі і Чуканавы вымушаны былі чакаць, калі ўсё ж адрэмантуюць іх рэч. Так і чакаюць дзёсюль. Нягледзячы на тое, што, здавалася б, тую планку за некалькі хвілін можна змяніць. І куды толькі яны ні звароталіся, нават на прадпрыемства, дзе сервант зрабілі — у населены пункт Сінюку Кляскага раёна, што на Мінішчыне. Адтуль пакуль не паступіла наогул ніякага адказу. На аршанскім можавай складе двухгадовае застрымку з рэмантам тлумачыць адсутнасцю неабходнага матэрыялу.

Круг, як бачым, замыкаецца, і застаюцца ля разбітага серванта пакупнікі, якія не ведаюць ужо, да каго ім звяртацца: і вытворца, і крама застаюцца глухімі да скаргаў. Можа, чакаюць таго часу, пакуль небытае Чуканавым рэч згніе? Тады, як гаворыцца, і канцы ў ваду...

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

Паноптыкум — гэта збор розных цікавых, незвычайных, смежных рэч. Яны расказалі пра тую даволі складаную сітуацыю, у якую трапіў іх... сервант. Уся справа ў тым, што набылі людзі сабе такую неабходную рэч якраз на другі дзень пасля рэгістрацыі шлюб — 21 верасня 1994 года.

У можавай краме па вуліцы Дамініканскай нагледзеў прастойную пакупку і потым паехаў на склад забіраць (таму што на вітрыне былі прадставлены толькі ўзоры прадукцыі). Там іх вельмі сустрэлі ў адпаведнасці з выбітым чэкам выносіў плакатую рэч. Маладыя з радасцю прывялі набытае дадому, хутка пачалі разбіраць. І выявілі брэк: адна палка шыбы была зламана. Першая пакупка «аказалася няжаснай».

Прышлося везці зламаны сервант эню ж на склад. Там была саставлена адпаведная выдрук дакументацыі і Чуканавы вымушаны былі чакаць, калі ўсё ж адрэмантуюць іх рэч. Так і чакаюць дзёсюль. Нягледзячы на тое, што, здавалася б, тую планку за некалькі хвілін можна змяніць. І куды толькі яны ні звароталіся, нават на прадпрыемства, дзе сервант зрабілі — у населены пункт Сінюку Кляскага раёна, што на Мінішчыне. Адтуль пакуль не паступіла наогул ніякага адказу. На аршанскім можавай складе двухгадовае застрымку з рэмантам тлумачыць адсутнасцю неабходнага матэрыялу.

Круг, як бачым, замыкаецца, і застаюцца ля разбітага серванта пакупнікі, якія не ведаюць ужо, да каго ім звяртацца: і вытворца, і крама застаюцца глухімі да скаргаў. Можа, чакаюць таго часу, пакуль небытае Чуканавым рэч згніе? Тады, як гаворыцца, і канцы ў ваду...

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

Паноптыкум — гэта збор розных цікавых, незвычайных, смежных рэч. Яны расказалі пра тую даволі складаную сітуацыю, у якую трапіў іх... сервант. Уся справа ў тым, што набылі людзі сабе такую неабходную рэч якраз на другі дзень пасля рэгістрацыі шлюб — 21 верасня 1994 года.

У можавай краме па вуліцы Дамініканскай нагледзеў прастойную пакупку і потым паехаў на склад забіраць (таму што на вітрыне былі прадставлены толькі ўзоры прадукцыі). Там іх вельмі сустрэлі ў адпаведнасці з выбітым чэкам выносіў плакатую рэч. Маладыя з радасцю прывялі набытае дадому, хутка пачалі разбіраць. І выявілі брэк: адна палка шыбы была зламана. Першая пакупка «аказалася няжаснай».

Прышлося везці зламаны сервант эню ж на склад. Там была саставлена адпаведная выдрук дакументацыі і Чуканавы вымушаны былі чакаць, калі ўсё ж адрэмантуюць іх рэч. Так і чакаюць дзёсюль. Нягледзячы на тое, што, здавалася б, тую планку за некалькі хвілін можна змяніць. І куды толькі яны ні звароталіся, нават на прадпрыемства, дзе сервант зрабілі — у населены пункт Сінюку Кляскага раёна, што на Мінішчыне. Адтуль пакуль не паступіла наогул ніякага адказу. На аршанскім можавай складе двухгадовае застрымку з рэмантам тлумачыць адсутнасцю неабходнага матэрыялу.

Круг, як бачым, замыкаецца, і застаюцца ля разбітага серванта пакупнікі, якія не ведаюць ужо, да каго ім звяртацца: і вытворца, і крама застаюцца глухімі да скаргаў. Можа, чакаюць таго часу, пакуль небытае Чуканавым рэч згніе? Тады, як гаворыцца, і канцы ў ваду...

Мікалай ЛІТВІНАЎ.

Паноптыкум — гэта збор розных цікавых, незвычайных, смежных рэч. Яны расказалі пра тую даволі складаную сітуацыю, у якую трапіў іх... сервант. Уся справа ў тым, што набылі людзі сабе такую неабходную рэч якраз на другі дзень пасля рэгістрацыі шлюб — 21 верасня 1994 года.

У можавай краме па вуліцы Дамініканскай нагледзеў прастойную пакупку і потым паехаў на склад забіраць (таму што на вітрыне былі прадставлены толькі ўзоры прадукцыі). Там іх вельмі сустрэлі ў адпаведнасці з выбітым чэкам выносіў плакатую рэч. Маладыя з радасцю прывялі набытае дадому, хутка пачалі разбіраць. І выявілі брэк: адна палка шыбы была зламана. Першая пакупка «аказалася няжаснай».

Прышлося везці зламаны сервант эню ж на склад. Там была саставлена адпаведная выдрук дакументацыі і Чуканавы вымушаны былі чакаць, калі ўсё ж адрэмантуюць іх рэч. Так і чакаюць дзёсюль. Нягледзячы на тое, што, здавалася б, тую планку за некалькі хвілін можна змяніць. І куды толькі яны ні звароталіся, нават на прадпрыемства, дзе сервант зрабілі — у населены пункт Сінюку Кляскага раёна, што на Мінішчыне. Адтуль пакуль не паступіла наогул ніякага адказу. На аршанскім можавай складе двухгадовае застрымку з рэмантам тлумачыць адсутнасцю неабходнага матэрыялу.

ДУМАЙ, НАРОД, ДУМАЙ!

АПОШНІ КРОК

Канстытуцыя Рэспублікі Беларусь, прынятая 15 сакавіка 1994 года Вархожым Саветам Рэспублікі Беларусь XII склікання, на мой погляд як дэпутат Вархожнага Савета і былога старэйшым Канстытуцыйнай камісіі, з'яўляецца ўзвешанай і прафесійнальна распрацаванай Канстытуцыйнай мадалью дзяржавы.

Але гэта і ў якім разе не азначае, што яна не можа быць часткова зменена. Абсалютна дасканалы канстытуцый, ды і законаў наогул у свеце няма. Яны, як правявы акты, што адлюстроўваюць жыццё, змяняюцца разам з жыццём, узаконваюць тыя ці іншыя змяненні, якія дзюць жыццё. Добра, калі гэтыя змяненні свечасвоёна, паліпшаюць закон, робяць яго больш зразумелым і даступным для насельніцтва, пазбавлены суб'ектыўнага падыходу і замацоўваюць прагрэсіўны, а не рэгрэсіўны напрамак развіцця грамадства.

Змяненні і дапаўненні павінны паліпшаць, узбагачаць закон, а не абніжаць яго.

Я ўдзякуючы вылучыў прэзент Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь (са змяненнямі і дапаўненнямі), унесены ў Вархожны Савет Прэзідэнтам.

Прызнаюся, мне вельмі хацелася знайсці новыя, удасканаленыя нормы права, якія замацоўваюць дэмакратычны лад і намер павядаваць прававую дзяржаву ў Рэспубліцы Беларусь, хоць у душы я ў гэта не верыў. І кінутыя мяне не падвяду. Калі ацэняюць у цэлым праект Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь 1996 года, дык ён выходзіць за рамкі змяненняў і дапаўненняў, якія могуць уносіцца ў Канстытуцыю праз рэферэндум, што прадугледжана часткай другой артыкула 149 Канстытуцыі 1994 года і часткай другой артыкула 140 праекта Канстытуцыі 1996 года.

Таму што гэта практычна новая Канстытуцыя, якая, згодна з артыкулам 83 (п. 2) дэючай Канстытуцыі 1994 года, павінна прымацца Вархожым Саветам Рэспублікі Беларусь. На рэферэндум яна можа выносіцца ў адпаведнасці, абмеркаваная, а не для прыняцця. Гэтак пытанне павінна разглядацца Канстытуцыйным судом з прыняццём адпаведнага рашэння. І толькі пасля заключэння Канстытуцыйнага суда Вархожны Савет павінен быў бы прымаць рашэнне аб правядзенні рэферэндуму.

У прадстаўленым праекце Канстытуцыі можна, на мой погляд, станаўдзіць ацэню главу 5 «Урад — Кабінет Міністраў Рэспублікі Беларусь», дзе ў артыкулах 106—108 дакладна вызначана структура Кабінета Міністраў, выкладзены яго абавязкі. Але Кабінет Міністраў, нягледзячы на прадстаўленую яму права заканадаўчай ініцыятывы і ўключэння на яго функцыі ажыццяўлення выканаўчай улады ў рэспубліцы, застаецца беспасрэдным дзяржаўным органам, цалкам залежным ад Прэзідэнта.

У раздзеле I «Асновы канстытуцыйнага ладу» (артыкулы 1—20), раздзеле II «Аснова грамадства, дзяржавы» (артыкулы 21—83) і раздзеле III «Выбарчая сістэма, Рэферэндум» (артыкулы 67—78) за выключэннем некаторых змяненняў, прадэклараваны артыкулы Канстытуцыі 1994 года. У іх замацоўваюцца такія правявы нормы і паняцці, як зацвярджэнне праваў і свабод кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, забеспячэнне грамадзянскай згоды, непарушнасць асновы народнаўладдзя і прававой дзяржавы і г.д.

Для кожнага грамадзяніна Рэспублікі Беларусь, думаю, даволі даўна гучаць сёння многія палажэнні новага праекта Канстытуцыі, цалкам перанесеныя з Канстытуцыі 1994 года і інароўмя Прэзідэнтам на працягу двух гадоў. Напрыклад:

у арт. 1 сцявджавецца, што Рэспубліка Беларусь — прававая дзяржава;

у арт. 3 замацавана, што адзінай крыніцай дзяржаўнай улады ў Рэспубліцы Беларусь з'яўляецца народ;

у арт. 4 гаворыцца, што дэмакратыя ў Рэспубліцы Беларусь ажыццяўляецца на аснове разнастайнасці палітычных інстытутаў, ідэалагіі і меркаванняў;

у арт. 5 дэкларуецца, што палітычныя партыі і іншыя грамадскія аб'яднанні маюць права карыстацца дзяржаўнымі сродкамі масавай інфармацыі ў парадку, вызначаным законам;

у арт. 7 запісана, што ў Рэспубліцы Беларусь устаўляецца прынцып вершнасця права, што дзяржава і ўсе яе органы дзейнічаюць у межах Канстытуцыі, што правявы акты і іх асобныя палажэнні, прынятыя ва ўстаноўленым законам парадку супярэчным Канстытуцыі, не маюць юрыдычнай сілы;

у арт. 33 сцявджавецца, што маналізацыя сродкаў масавай інфармацыі дзяржавы, грамадскіх аб'яднанняў і асобных грамадзян, а таксама цензура не дапускаецца;

у арт. 34 дэкларуецца права грамадзян Рэспублікі Беларусь на атрыманне, захоўванне, распаўсюджванне поўнай, дакладнай і свечасовай інфармацыі аб дзейнасці дзяржаўных органаў, грамадскіх аб'яднанняў, аб палітычным, эканамічным і міжнародным жыцці, стане навакольнага асяроддзя;

у арт. 52 гаворыцца, што кожны, хто знаходзіцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, абавязаны захоўваць яе Канстытуцыю, законы і павяжаць нацыянальныя традыцыі.

Гэтыя дэмакратычныя нормы

СИТУАЦЫЯ

180 СЕМ'ЯЎ АПЫНУЛІСЯ ЛЯ РАЗБІТАГА КАРЫТА. ХТО ІМ ДАПАМОЖА?..

Адной з самых запаветных мараў нашага чалавека заўсёды была мара аб сваёй кватэры, аб сваёй хаце. Нават тых, хто і да гэтага часу туліцца ў інтэрнаце, дзень пры дні «вандруе» па знаёмых (ёсць і такое), жыве на кватэры, не-не дні і наведвае гэтыя вар'яцка думка. Між іншым, у некаторых краінах, не такіх ужо і далёкіх, гэтак зусім натуральнае чалавечае жаданне не аддзяча такім ужо фантастычным для большасці насельніцтва. У нас жа ўсё, што звязана зараз з жыллёвай перспектывай, аддзяча ідэяй фікс. І самае страшнае ў вырашэнні жыллёвай праблемы тое, што часам, напрыклад, бывае так, што і гарадскія кіраўніцтва выступаюць у ролі той сіяны, праз якую пераляцэ прастору чалавеку не хапае сіл. Як-рэчы прыклад таму — будаўніцтва ЖКБ-564, мінскае членува якога аказаліся сёння ля разбітага карыта. І шукаюць дапамогі. Праўда, ніхто пакуль ім на дапамогу не спяшаецца. Сутнасць жа справы ў наступным.

ЖКБ-564 быў сфарміраваны ў ліпені 1994 года пры Фрунзёўскім райвыканком Мінска і складаўся з чатырох дамоў. Міншэ больш як два гады, і фініш, здаецца, ужо не за горами. Аднак склалася абсурдная сітуацыя: людзям, якія апылілі пайны кошт кватэры, у Мінгарвыканком прапанавалі выплаціць яшчэ і нейкую незразумелую індэкацыю. Як аказалася, «Белпраект» распрацаваў метадную індэкацыю сродку, які капіталіна будаўніцтва, які капіталіна будаўніцтва, але своечасова не былі асвоены. У выніку такіх маніпуляцый кошт аднаго кватэраметра ў дамах № 9 і № 11 стане роўны 260 і 250 долараў адпаведна, а ў дамах № 10 і 12 — адпаведна 195 і 175 долараў. (Заўваж: будаўніцтва першых пачалося яшчэ раней. Атрымліваецца, чым раней пачалі асвойваць грошы, тым даражэй будзе каштаваць кватэра! Дзе логіка? Што датычыцца кошту аднапавярчай кватэры ў тым жа доме № 9 (а дамы здадзены без аддзелкі), то ён дагэтай 10,5 тысячы долараў. Нагадаем, што гэта ў доме, які будаўніцтва ўжо 2,5 года.

Зіма не за горами, акты прыёмкі трох дамоў ужо падпісаны, завяршаецца будаўніцтва чацвёртага, аднак да засялення справа не доходзіць. Акт дзяржаўнай камісіі не падпісаны Мінгарвыканком, а на ўсё зваротнае ў ЖКБ ад пераглядзе варыянтаў разліку таго адказваюць: калі не будзе ўплатана індэкацыя, то замост кватэры будзе прададзены «казённым» домам. Відавочна, некаторым асобам пры дзяржаве, прабачае, напярэць на тое, што Прэзідэнт сёння спрабуе разбілаць клубок жыллёвых праблем беларусаў. У іх куды больш важная праблема — як маюць больш вышчыну грошай з людзей, якіх за 2,5 года аддалі ўжо ўсё, што можна было.

Дарчы, у ліпені 1994 года члены ЖКБ-564 ўнеслі 50 працэнтаў кошту кватэры на разліку па рахунку ЖКБ, затым УКБ і МАПД, што адпавядала дагавору паміж УКБ і ЖКБ-564. Фактычна ж гэта сума пакрыла менш як 10 працэнтаў кошту будаўніцтва. Цяпер людзі здаюцца пытаннем: дзе ж былі грошы да пачатку будаўніцтва? Хто пракурываў іх і атрымліваў працэнты? Было б зусім лагічна, калі б той і заплянуў так званую індэкацыю...

Ігар ГРЫШЫН.

ЗДАРЭННЕ

МІЛЬБЕН ЗА ВАЙКА

Менавіта такую прэмію прызначыў калас імя Куйбішава. Бы-хавішка раўна за галаву шэрага разбойніка пасля таго, як воўк забіў некалькі набагав на ферму і зарэзаў чатырох цялят.

Хто толькі не спрабаваў высачыць зверна — дарэмна: вельмі ўжо асцярожны быў. Удачы ўспомніўшы магілёўчаніну Міхалу Раманенку, і то на трэцюю ноч засады. Паліўнічму, відавочна, дапамагло тое, што загараўся балота і пах дыму збіў ваўка з панталыку. Ніягдзячы на трыны стрэл — пападанне ў сэрца — у драпежніка хвіліна сіл уцячы а месца, дзе шкочыў. Зняйшлі яго рапцін.

У той жа дзень Міхал стаў уладальнікам мільбена.

Васіль ЛЕУЧАНКА.

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ, ХОЧАЦЕ — НЕ

ФЯДОРЫНА ГОРА

Фядора Данилаўна Конохава, вядомая ў рэспубліцы як проста баба Фядора, раскрасіла злучнасць. Валодзе яна, павядаляючы «Магілёўскіх вядомасці», не толькі лексічным здольнасцям.

Выехаў за Фядору Данилаўна гасць з Мінска — родны брат Сяргей Данилаўна. І, што называецца, прапавь без вестак. Шукала чалавек міліцыя. Безвынікова.

І было тады «бабулі-знахарцы» бачылі. Быццам лажылі не брат у нейкай закінутай хаце, глядзіць адным вокам і прасіць: выратуйвай, сястра.

І яшчэ быў Фядора іныя бачанні, на падставе якіх яна зарабіла выносу, што брат мёртва, а забілі яго сушыцельца з дачкой. З гэтым падарожнем накіравалася ў кампетыяныя органы. Там паслухалі прадказальніц, правяралі яе версію. І — раззвалі рукамі: не трэ-

Васіль ЛЕУЧАНКА.

ПАМЯЦІ ПАКУТНІКА

Імя Сяргея Міхайлавіча Новака-Піюна, пазта, самадзейнага кампазітара, вясня студэнцкага і фашысцкага канцлагераў, добра вядома на Беларусі. Ідаўна ў Нацыянальнай бібліятэцы імя Ф. Скарыны ў Мінску адбыўся вечар памяці пазта-пакутніка. Мерапрыемства, наладжанае па праграме абанементаў супраць тэатра паззі «Зіны», супала з 90-годдзем з дня нараджэння Сяргея Міхайлавіча.

Віктар ШНІП.

НАЎЗДАГОН

ПЕРАТВАРЫЦА Ў «АДСТОЙНІК» БЕЛАРУСЬ НЕ ПАВІННА

Як павядамілі некаторыя сродкі масавай інфармацыі, неўзабаве міністэрства замежных спраў Беларусі і Літвы пачнуць абмеркаванне ўмоў міждзяржаўнай дамовы аб рэадмісіі — узамежны вяртанні нелегальных мігрантаў. Па камментарый карэспандэнт «Звядзі» звярнуўся да кіраўніка Дзяржаўнай міграцыйнай службы Рэспублікі Беларусь Дзмітрыя МАРАЧА.

— Ці лічыце вы, што падпісанне двухбаковай дамовы з Літвой аб вяртанні нелегальных мігрантаў нам сёння сапраўды неабходна?

— Пакуль у нас няма такіх дамоў з Расіяй і Украінай, ніякіх размоў пра падпісанне дамоў аб рэадмісіі з Літвой, Латвіяй ці Польшчай быць не павінна. У адваротным выпадку сітуацыя будзе нагадваць вупіцу з аднабоковым рухам, калі нашы заходнія ўсёсудзі будучы «звельваюць» нелегальных мігрантаў на Беларусь, а мы мабіраваць іх далей на ўсход і поўдзень (адкуль яны, уласна кажучы, і трапляюць на Захад) не можам. Такім чынам, Беларусь рызыкуе ператварыцца ў свавольніц «адстойнік».

— Перамовы з Расіяй і Украінай ужо ядуцца?

— Так.

— І мы гатовы да канкрэтных крокаў?

— Не. Перш-наперш на тэры-

Алесь СІВЫ.

XXXII СУСЕВНАЯ ШАХМАТНАЯ АЛІМПІАДА

Пройдзена палова дыстанцыі: мы не на шахматных задворках. Роўна палова дыстанцыі была пройдзена шахматністамі на XXXII Сусветнай шахматнай алімпіядзе на ўчарашні дзень. Сёмы тур аказаўся паспя-

У беларускай дэлегацыі няма аднасці

24 верасня прадстаўнікі беларускай парламенцкай дэлегацыі сустрэліся ў Страсбургу з прэзідэнтам Парламенцкай Асамблеі Савета Еўропы (ПАСЕ) Лёні Фішар, акая пацвярдыла, чым яна магла б дапамагчы ў паскарэнні працэсу прыняцця беларусі ў СЕ. Як павядамілі Ю. Малумаў, было пацверджана жаданне Беларусі стаць членам Савета Еўропы і запыраны ў Мінск дакладчыкі ПАСЕ. Потым дэпутаты выказалі сваю думку наконт унутрыпалітычнай сітуацыі ў РБ. Лёні Фішар быў перададзены 2 праекты Канстытуцыі, вынесеныя на рэфарэдум.

Думкі дэпутатаў падзяліліся. Ю. Малумаў і С. Калінін выказаліся за прыняцце Беларусі без уліку яе ўнутраных праблем, азначаючы, што членства ў СЕ дапаможа іх уладзіць.

Іншыя пазіцыю занялі П. Краўчанка і А. Лябедзька, якія заявілі аб паручэнні дэмакратычных прынцыпаў у Беларусі і прапанавалі ўвядзенне ў выкараненне з прыёмам Беларусі ў СЕ. П. Краўчанка перадаў Л. Фішар запыраны С.

РЭПАРЦЁР АТРЫМАЎ ЗАДАННЕ...

...сфатаграфавання ў парк у выхадны

Хаця бабіна лета не радуе пакуль цяплом, сядзець дома на печы ці на канале не вельмі цікава. Таму і імкнецца народ прагуляцца па парку. Асабліва, калі дзіця ўжо другі тыдзень просіць пакаказаць на коніку.

На жаль, сталічны парк прапануе нямат атрацённа. Відавочна, холад адмоўна ўздзейнічае на механізмы. Вострыя і незабыўныя адчуванні паводзі на «Супер-Б» можна зведаць за 10 тысяч рублёў, паліцыя ў «Космас» і пасакава на гумавай малпе за 25 тысяч, а паганяць на аўто — за 8 тысяч рублёў. Вос, бадай хто, і ўсё. Праўда, яшчэ на коніку ёсць магчымасць пакаказаць. На сапраўдным.

Атрацённа не густа. Зялёнае прапануе сфатаграфавання на фоне жоўтага ліста ў і адмыслом са стучным мядзведзем або трусам — гэтага дастаткова.

«КВАТАРАНТЫ»

Гандлюючы ў ларку, жыхарка Магілёва выпадкова пазна-дзілася з трыма каўказцамі. У размове тыя расказалі, што чакаюць тавар, які ў хуткім часе павінен падвезці ў горад. Акрамя таго пакарадзілі, што хацелі б знішчыць кватэру, але не могуць знайсці прыдатны варыянт.

Чулая жанчына за ўмераную плату прапанавала пахчы ў двухпакёвай кватэры аднойдзі дачкі. Разам з хлопцамі прыехалі і дзве дзяўчыны, якія яны прадставілі сваімі жонкамі. На наступны суткі, дакажучыся вечара, пагражалоючы, надалі, насталіся звязалі гаспадыню.

Уключыўшы музыку, кватаранты пачалі збіраць сумкі. Калі музыка сціхла, жанчына зразумела, што засталася ў кватэры адна. Вызваліўшыся ад яварока, яна накіравалася па парадку да маці, якая настала на тым, каб звярнуцца ў міліцыю.

У Кастрычніцкім РАУС Магілёва пацвердзілі змагла назваць толькі імямі і прыметы пастаяльцы. Аднак і гэтага было дастаткова для работнікаў кримінальнага вышуку, каб прэйзней каб затрымаць аднаго з «кватаранты». Ім аказваўся напярочны жыхар Рэспублікі Азербайджан.

Віктар КУПРЭЎ, старшы інспектар прэс-групы пры УУС Магілёўскага аблвыканкома.

У ГАСЦЯХ — «ЗОРКА»

Наташа КАРАЛЁВА:

«МНЕ ЗАЎСЁДЫ ПАДАБАЕЦА Ў ВАС»

«Зорка» расійскай эстрады Наташа Каралёва ідаўна выступіла са сваім сольным канцэртам у беларускай сталіцы. Яе святочнае шоу пачалося выступленнем канферансе Алксандра Рузова, які на працягу ўсёго канцэрта забавіў народ рознымі конкурсамі, а таксама правёў свавольны аўдыён па продажы першай відэакасы з запісам лепшых песень спявачкі, плаката з аўтографам і білета на новы канцэрт Наташы, які таксама мае адбыцца ў хуткім часе ў Мінску. Уладзімірам гэтых прызоў стаў малады чалавек, які заплянуў за ўсё паўтара мільёна «зайчыкаў».

Пасля заканчэння канцэрта мы ўзлі невялікае інтэрв'ю ў Наташу Каралёву.

— Які ўражэнні ў цэбе засталіся пасля канцэрта ў Мінску?

— Мне заўсёды падабаецца тут выступаць — вышні людзі такі добрыя, чыстыя, цёплыя. Тым больш, вы самі былі, што сёння прышлі, якія прыйшлі на мой канцэрт, проста засыпалі мяне падарункамі, суверніамі і кветкамі. Таму я з неапраўдана будучы чаканнем маючыся прыехаць у ваш чужыны горад.

— Наташа, асабіста жыццё любіць «зоркі» — заўсёды тэма, якую вельмі многім хочацца зазірнуць. Якім ты хочаш бачыць свайго палонніка?

— Гледзячы што разумее пад гэтым, калі я паматала маладым, чым магла.

— У цэбе шмат сапраўдных саброяў, на якіх у любую хвіліну можна абавяраць?

— Саброяў шмат, харахос — маля. Ёсць у мяне саброяў, Юля, ёй 17 гадоў, зяро ўжо ўсё ведаючы, што яна дачка Ігара Нікалава. Цяпер яна вучыцца ў Амерыцы, аднак часта прывязвае ў Маскву. Увесь гэты час мы праводзім разам і, магу вас запэўніць, — не за-былі!

— Што б ты пажадала чытачам газеты «Звезда»?

— На эстрадзе зараз з'явіліся вельмі шмат маладых спявакоў, якім цяжка прабіцца наверх...

— Я так катэгарычна не сцяра-дзіла б. Зараз спяваюць усе — у кожную гасць і ў кожнага няма. Ёсць грошы — няма голасу — абавязкова праб'еўся, знойдзецца, каму падштурхнуць у пэрабны момант. Ёсць голас — няма грошай — сёння ў такой сітуацыі прабіцца на эстраду, заявіць аб сабе сапраўды практычна немагчыма. У мяне бы-

лі выпадкі, калі я паматала маладым, чым магла.

— У цэбе шмат сапраўдных саброяў, на якіх у любую хвіліну можна абавяраць?

— Саброяў шмат, харахос — маля. Ёсць у мяне саброяў, Юля, ёй 17 гадоў, зяро ўжо ўсё ведаючы, што яна дачка Ігара Нікалава. Цяпер яна вучыцца ў Амерыцы, аднак часта прывязвае ў Маскву. Увесь гэты час мы праводзім разам і, магу вас запэўніць, — не за-былі!

— Што б ты пажадала чытачам газеты «Звезда»?

— На эстрадзе зараз з'явіліся вельмі шмат маладых спявакоў, якім цяжка прабіцца наверх...

— Я так катэгарычна не сцяра-дзіла б. Зараз спяваюць усе — у кожную гасць і ў кожнага няма. Ёсць грошы — няма голасу — абавязкова праб'еўся, знойдзецца, каму падштурхнуць у пэрабны момант. Ёсць голас — няма грошай — сёння ў такой сітуацыі прабіцца на эстраду, заявіць аб сабе сапраўды практычна немагчыма. У мяне бы-

лі выпадкі, калі я паматала маладым, чым магла.

— У цэбе шмат сапраўдных саброяў, на якіх у любую хвіліну можна абавяраць?

— Саброяў шмат, харахос — маля. Ёсць у мяне саброяў, Юля, ёй 17 гадоў, зяро ўжо ўсё ведаючы, што яна дачка Ігара Нікалава. Цяпер яна вучыцца ў Амерыцы, аднак часта прывязвае ў Маскву. Увесь гэты час мы праводзім разам і, магу вас запэўніць, — не за-былі!

— Што б ты пажадала чытачам газеты «Звезда»?

— На эстрадзе зараз з'явіліся вельмі шмат маладых спявакоў, якім цяжка прабіцца наверх...

— Я так катэгарычна не сцяра-дзіла б. Зараз спяваюць усе — у кожную гасць і ў кожнага няма. Ёсць грошы — няма голасу — абавязкова праб'еўся, знойдзецца, каму падштурхнуць у пэрабны момант. Ёсць голас — няма грошай — сёння ў такой сітуацыі прабіцца на эстраду, заявіць аб сабе сапраўды практычна немагчыма. У мяне бы-

лі выпадкі, калі я паматала маладым, чым магла.

— У цэбе шмат сапраўдных саброяў, на якіх у любую хвіліну можна абавяраць?

— Саброяў шмат, харахос — маля. Ёсць у мяне саброяў, Юля, ёй 17 гадоў, зяро ўжо ўсё ведаючы, што яна дачка Ігара Нікалава. Цяпер яна вучыцца ў Амерыцы, аднак часта прывязвае ў Маскву. Увесь гэты час мы праводзім разам і, магу вас запэўніць, — не за-былі!

— Што б ты пажадала чытачам газеты «Звезда»?

— На эстрадзе зараз з'явіліся вельмі шмат маладых спявакоў, якім цяжка прабіцца наверх...

— Я так катэгарычна не сцяра-дзіла б. Зараз спяваюць усе — у кожную гасць і ў кожнага няма. Ёсць грошы — няма голасу — абавязкова праб'еўся, знойдзецца, каму падштурхнуць у пэрабны момант. Ёсць голас — няма грошай — сёння ў такой сітуацыі прабіцца на эстраду, заявіць аб сабе сапраўды практычна немагчыма. У мяне бы-

лі выпадкі, калі я паматала маладым, чым магла.

— У цэбе шмат сапраўдных саброяў, на якіх у любую хвіліну можна абавяраць?

— Саброяў шмат, харахос — маля. Ёсць у мяне саброяў, Юля, ёй 17 гадоў, зяро ўжо ўсё ведаючы, што яна дачка Ігара Нікалава. Цяпер яна вучыцца ў Амерыцы, аднак часта прывязвае ў Маскву. Увесь гэты час мы праводзім разам і, магу вас запэўніць, — не за-былі!

— Што б ты пажадала чытачам газеты «Звезда»?

— На эстрадзе зараз з'явіліся вельмі шмат маладых спявакоў, якім цяжка прабіцца наверх...

— Я так катэгарычна не сцяра-дзіла б. Зараз спяваюць усе — у кожную гасць і ў кожнага няма. Ёсць грошы — няма голасу — абавязкова праб'еўся, знойдзецца, каму падштурхнуць у пэрабны момант. Ёсць голас — няма грошай — сёння ў такой сітуацыі прабіцца на эстраду, заявіць аб сабе сапраўды практычна немагчыма. У мяне бы-

У СВЕЦЕ

ПЕЛЕНТ-НАВІНЫ

ЧАЧЭНСКІ КАНФЛІКТ

ПЕРАНОСІЦА Ў ДАГЕСТАН?

Камандуючы групой войскаў федэральных войскаў у Чачні генерал Цімураў расійскай уварожанні пад-рыў на міне шасціроў расійскіх войскаў у Хасав'юртскім раёне расійскай арміі ў спробу пера-носу чачэнскага канфлікту на тэры-торыю Дагестана.

Генерал заявіў «Інтэрфаксу», што гэта грубая правакацыя, мэта якой — дэстабілізацыя стано-вішча ў рэгіёне. Па яго словах у выніку нывіданай шасці войскаў-цаў атрымалі раненні. Дзве з іх знаходзяцца ў вельмі цяжкім ста-ні ў Савет Еўропы. Пытаннем ста-ла нават згода паміж прадстаўні-камі Беларусі ў ПАСЕ наконт умоў членства ў СЕ.

Валер КАЛІНОЎСКІ.

Страсбург.

У НОВЫХ МАСКВІЧОЎ

З'ЯВІЛАСЯ ПРАВА ВЫБАРУ

У Маскве можна набыць жыл-лё і пражываць потым у сталіцы Расіі без уплаты рэгістрацыйна-га збору. Пра гэта заявіў мэр Масквы Юрый Лужкоў. Аднак, па-тлумачыў мэр, у такім выпадку ча-лавек, які жыве ў сталіцы, не мо-жа карыстацца сваявольнымі по-ліцамі для маскоўскай, г.зн. бесплат-най медыцынай і бесплатным прывазам на транспарце для пен-сінераў, дацымі да пенсіі і дапамогамі мнагачасотным сем-ям і адзіночым маці.

АДМІНІСТРАЦЫЯ ААН ПОЎНАСЦЮ АДМІНІСТРАЦЫІ САНКЦЫІ СУПРАЦЬ БЫЛОЙ ЮГАСЛАВІІ

Як павядамілі, у панядзе-лак у Нью-Ёрку адрыўся сес-іс Генеральнай Асамблеі ААН. Цэнтральным пытаннем будзе

дагавор аб усеагульнай забаро-не ядзерных выпрабаванняў. Прэзідэнт Злучаных Штатаў Клінтан мае намер заклікаць асамблею садзейнічаць падпіс-ванню міжнароднага канвенцыі аб ба-рацьбе з тэразызмам. Чакаецца поўная адмена санкцый супраць-былой Югаславіі, а таксама бу-дзе абмяркоўвацца пытанне аб выбаранні генеральнага сакратра ААН.

РАСІЯ АБАРАНАЛА АЙЧЫННЫХ ВЫТВОРЦАЎ СПІРТНОГА

З першага студзеня наступна-га года Расія ўвядзе квоу на імпарт харчовага этылавага спі-рту і гарэлкі. Такія захады робя-цца для забароны расійскіх выт-ворцаў алкагольнай прадукцыі. Ад-паведную паставу падпісаў прам'ер-міністр Віктар Чарна-мырдзін.

СИТУАЦЫЯ У ПРЫМОР'І

Застаецца складанай

У Прымор'е прыбыла ўрада-вая экспертная камісія, задача-й — ацэнка сітуацыі, што скла-лася ў паліна-энергетычным комплексе кара. Між тым, пача-так выплаты зарплат энергеты-кам, які абцяжы губернатар Пры-мор'я Наздраценка, уоча не па-чаўся. Энергетыкі маюць намер працягваць забастоўку да пага-шэння не менш як 70 працэнтаў запазычанасці за зарплату. Стан 123 галадоўчых энергетыкаў па-гаршаецца.

ЗЕЛІМХАН ЯНДАРБІЁЎ

ТРАПІЎ У БАЛЬНІЦУ

Лідэр чачэнскай апазіцыі Зе-

ІНФАРМ-КАКТЭЙЛ

Убачыўшы ў кустах пітона, жыхары малайзійска-га горада Пенанг пакілі на дапамогу байцоў войскаў грамадзянскай абароны. Калі яны наблізіліся да лагава, пітон імгненна кідаўся на іх і пачаў жавіць іх. Калі б не кваліфіка-вана дапамога саброяў, якія з вельмі намаганнямі разаміталі пітона, невядома, чым бы скончылася гэтая сватка. Пітон будзе змешчаны ў мясцовы запарк.

Асашэйтэд Прэс

На працягу дзесяцігоддзяў у навуцальных у-ставах Італіі праводзіліся апітаны на тэму: кім хо-ча стаць даччынка? Звычайным адказам заўсёды было: жонкай.

У сярэдзіне 90-х гадоў большасць вучаніц ма-рыць коў не аб сямейным шчасці, а аб подуму, прафесіі фотамадэлі. Шасць з дзесяці. Але мада-лі з імем і вяснімі ганарамі становяцца адзі-ні. Для іх створана спецыяльная школа, дзе за чатыры месяцы, за 80 уварожаных гадоў і пяць міль-янаў лір, дзесяць будучых «зорок» праходзяць са-му разнастайную падрыхтоўку.

«ІЗВЕСТИЯ»

Беспрацоўны чэх учыніў узброены напад на свай-бное прадпрыемства. А праз паўгадзіны пасля ўдалага рабаўніцтва ён прышоў у паліцыю, зду-уражэнае, зброю, і расказаў запатрабаваў, каб яго пасадзілі ў турму.</

